

Kaksitoista kotimaista: *Punainen viiva*

Näyttelijä Holger Salin Topi Romppasena vetämässä punaista viivaa vuoden 1959 filmatisoinnissa.

“Kovaa oli elämä erämailla!”

Ilmari Kianto tunnetaan yhtenä 1900-luvun alun merkittävimmistä kirjailijoista: hänen kirjailijanuransa kattaa yli 60 teosta, joista varsinkin köyhälistöä kuvaavat *Ryysyrannan Jooseppi* ja *Punainen viiva* herättivät kansan huomion jo julkaisuaikanaan. Näistä jälkimmäinen julkaistiin vuonna 1909, mutta vangitsee myös nyky-yleisön kuvauksellaan Romppasen perheestä ja Suomen ensimmäisistä eduskuntavaaleista. Kianto kuvaa romaanissa Topi ja Riika Romppasen elämää Jumalan selän takaisessa korvessa, sekä heidän toivoaan paremmasta tulevaisuudesta vaalien seurauksena.

Teoksen päähenkilöt Topi ja Riika Romppanen asuvat Kainuun metsämailla, eristäytyneessä mökissä nimeltä Korpiloukko, josta he liikkuvat hiihtäen kylälle kuulemaan ”soli-sali-rattia” ja käyttämään äänioikeuttaan. Romaanin alkua hallinnoi kuvaus köyhistä oloista ja ruuan vähyyden aiheuttama huoli, mutta teoksen keskeisin aihe – politiikka – nostetaan esille heti kun Topi lähtee ulkomaailmaan, missä eduskuntavaalit ovat ajankohtainen puheenaihe. Vaikutusmahdollisuuden tuoma toivo ja mielikuvat valoisasta tulevaisuudesta saavat Romppaset innostumaan poliittisten oikeuksien tuomista tilaisuuksista.

Kianto käyttää läpi romaanin yksityiskohtaista ja vivahteikasta kieltä, joka vahvistaa etenkin miljöön kuvailua. Muun muassa mökin kuvailu on erityisen tarkkaa, ja sen avulla korostetaan olosuhteiden hankaluutta perheelle. Kiannon luontokuvailu kiinnittää myös lukijan huomion: tuntuu kuin kaikki luonnon elementit olisivat elossa aina maaperää myöten. Inhimillistäminen onkin yksi romaanin käytetyimpiä tyylikeinoja, sillä Kianto rinnastaa eri eläimiä useaan otteeseen ihmisiin.

Vaikka ”korpikirjailijan” kulta-ajasta on jo likimain sata vuotta, monet hänen teoksistaan puhuttelevat nykylukijaakin lähestyttävyydessään: taidokas kielenkäyttö ei suinkaan ole turhan korkealentoista tai juoni ylitsevuotavan rönsyilevä, vaan molemmat ovat nyky-yleisön silmissä suurimmaksi osaksi selkeää, vaikkakin persoonallista. Sopiva tasapaino ja mielenkiintoiset henkilöhahmot, sekä kiehtova kuvailu, tekevät romaanista *Punainen viiva* mainion luettavan laajalle yleisölle.

★: 4/5

Hilja Sisso 15E 13.12.2017

Ilmari Kianto. *Punainen viiva*. Otava: 1967.

Kuva: <https://www.elonet.fi/fi/elokuva/117385> 13.12.2017